

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 5. Aduersæ Fortunæ summatim octo remedia recensentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

em mortis inuenerit: ideòq; conscius sui dixit: Mors requies viro. Is igitur in plaga non motus est, nec nutauit sermonis sui labrico, qui in omnibus illis, non peccauit labijs suis, sicut scriptura testatur: sed magis plaga suæ reperit firmamentum, per quam, confirmatus in Christo est. Ergo & Iob, & David, quia hinc flagellati sunt, firmamentū habuerunt in plaga sua, quia flagellat pater filium, quem recipit. Qui autem hinc non flagellantur, ibi non suscipiuntur ut filij. Ideòq; in laboribus hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur, ut in perpetuo, cum diabolo flagellentur. Ideò obtinuit, eos superbia, cooperti sunt iniquitate & impietate sua.

§. V.

Aduersæ Fortune summam octo remedia recensentur.

Primum ergo ac palmariū aduersæ Fortune remedium (de quo etiam supra dixi) est, si consideres, esse illam à Deo, esse ab amante, esse à patre. At quidquid à patre est, gratum; quidquid ab amante, amabile; quidquid à Deo, optimum est, etsi malum putetur. Alterum remedium est, quia, ex aduersa Fortune, indicium habetur paternæ curæ, filium castigantis. Malis,

S. Ambr.
in tract.
de 2. in-
terpellat.
Iob. c. 4.
Luc. 12. 5.

Psal. 72.
5.

plerumque, quia non est illis timor, non est flagellum à Domino. Iustus autem dicit, Quoniam flagellatus sum, tota die; & optat flagellari, ut recipiatur à Domino, & vult timere Deum, quia timor Domini initium sapientia est. Quis non timeat eum, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam? Atque hoc tertium est, in aduersis casibus, solatium, æterna supplicia extinguere posse, præsentis vitæ calamitate. Quis in barathrum illud æternitatis, atque in immania damnatorum tormenta inspiciens, non dicat ad Deum: *Hic ure, hic seca, ut in æternum parcas?* Quartum remedium, quia, infortunijs, homines in officio continet Deus, qui prosperitate tumescunt. Nam qui in laboribus hominum non sunt, & cum hominibus non flagellantur, eos tenet superbia; & qui miserijs non sunt cooperti, cooperti sunt iniquitate, & impietate sua. Quintum remedium, quia quos Deus percutit, è malis bonos facit. Plurimæ res percutiendo fiunt meliores. Lana, dum verberatur, purgatur. Ferrum tunditur, in incude, & quamcunque vis, formam accipit. Moneta percutitur, & signatur, valorémque acquirit. Cæditur asinus, & currit. Castigatur ho-

mo,

mo, & emendatur. Sextū remedium, quia bonorum virtutem ostendit, & exercet *Fortuna* tristis. Septimum, quia leue & momentaneum est, quidquid nobis accidit, si cum Martyrum, cum Christi, aut etiam, cum damnatorum doloribus comparetur. Octauum denique, quia per iratam *Fortunam*, via ad cælum, & præmium in cælo paratur. Hæc talia, qui in *Casibus* subitis atque funestis, apud se expendit, remedia habet omnis calamitatis; facileque potest, ad exemplum patientissimi illius Stephani (cui maleuolus, igne subiecto, quidquid de agro conuexerat, cum ipso horreo, combussit) magis dolere, ob peccatum affligentis, quàm ob afflictionem. Sed inspiciamus cursim singula remedia enumerata, ab hominibus pijs in praxin reducta.

S. Greg.
l. 4. dial.
c. 19.

§. VI.

Tobias cecitatem à Deo immissam agnoscit, atq; ea notitia, tanquam clypeo, impatientie authores remouet.

Ad primum remedium quod attinet, nõ agnouit tantùm David, & ante illum Iob, nulla, in hac vita, sine Dei nutu hominibus mala accidere, atque ideo ea accepta esse oportere; sed alij quoq; eadem vñ sunt ra-